

[Domov](#) > ... > [Sodni Postopki](#) > [Civilne Zadeve](#) > [Vročanje Listin: Uradni Prenos Pravnih Listin](#) > [Sweden](#)

Vročanje listin: uradni prenos pravnih listin

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kaj pomeni pravni termin „vročanje pisanj“ v praksi? Zakaj so potrebna posebna pravila o „vročanju pisanj“?

„Vročanje“ v praksi pomeni, da se pisanje pošlje ali izroči naslovniku in da obstaja dokaz, da je ta pisanje prejel ali da so bila upoštevana pravila zakona o vročanju pisanj. Eden od razlogov za obstoj pravil o vročanju je dejstvo, da je sodiščem treba zagotoviti, da bo pisanje zanesljivo vročeno naslovniku.

2 Katera pisanja je treba uradno vročiti?

Vročanje je obvezno, če je posebej predvideno ali če je za namen določbe o obveščanju potrebna vročitev pisanj, v nasprotnem primeru pa le, če to zahtevajo okoliščine. Primer tega, ko je treba pisanja vročiti v skladu z določeno določbo zakona, je obvezna vročitev sodnega poziva tožencu v civilni zadevi.

3 Kdo je pristojen za vročitev pisanj?

Za vročanje pisanj običajno poskrbi organ/sodišče. Lahko pa organ/sodišče stranki, ki za to zaprosi, dovoli, da sama poskrbi za vročitev pisanj (vročitev po stranki). Pogoji za vročitev po stranki je, da taka vročitev ni neustrezna.

4 Poizvedbe o naslovu

4.1 Ali zaprošeni organ v tej državi članici poskuša na lastno pobudo ugotoviti naslov naslovnika pisanj, ki jih je treba vročiti, če navedeni naslov ni točen? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(2)(c) uredbe o vročanju pisanj

Organ za sprejem prevzame pobudo za iskanje podatkov o novem naslovu naslovnika, če se je ta preselil z naslova, navedenega v pisanju.

4.2 Ali imajo tuji pravosodni organi in/ali stranke v sodnih postopkih v tej državi članici dostop do registrov ali storitev, ki omogočajo ugotovitev trenutnega naslova osebe? Če da, do katerih registrov ali storitev in po katerem postopku? Ali je treba plačati takso in če da, koliko?

Če naslov osebe, ki ji je treba vročiti sodno ali drugo pisanje, ni znan, švedska davčna agencija pomaga ugotoviti naslov fizičnih oseb, švedski urad za registracijo družb pa naslov družb. Za dostop do teh podatkov ni posebnega uradnega postopka.

Če želite pridobiti informacije od švedske davčne agencije, agencijo lahko pokličete na telefonsko številko +46 771567567 ali pa kliknete povezavo [Zastavite ali odgovorite na vprašanje](#) | švedska davčna agencija, na

kateri se nahaja obrazec, v katerega lahko vnesete svoje poizvedbe o naslovu. Svojo poizvedbo lahko švedski davčni agenciji pošljete tudi po pošti na naslov SE-205 30 Malmö, ŠVEDSKA. Za pošiljanje poizvedbe po pošti lahko uporabite obrazec B. Informacije iz registra prebivalstva so na voljo brezplačno.

Če želite pridobiti informacije od švedskega urada za registracijo družb, lahko urad pokličete na telefonsko številko +46 771670670 ali pa svojo poizvedbo pošljete po elektronski pošti na naslov bolagsverket@bolagsverket.se. Svojo poizvedbo lahko švedskemu uradu za registracijo družb pošljete tudi po pošti na naslov SE-851 81 Sundsvall, ŠVEDSKA. Za pošiljanje poizvedbe po pošti ali elektronski pošti lahko uporabite obrazec B. Pri tem se lahko zaračunajo takse.

4.3 Kakšno vrsto pomoči pri poizvedbah o naslovu iz drugih držav zagotavljajo organi te države članice v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 7(1) uredbe o vročanju pisanj

Glej točko 4.2.

5 Kako se pisanja običajno vročijo v praksi? Ali obstajajo alternativni načini vročanja, ki se lahko uporabijo (razen nadomestne vročitve iz točke 7)?

Najpogosteje se pisanje vroči s pošiljanjem po pošti naslovniku (navadna vročitev). Pismu je priložena vročilnica, ki jo mora naslovnik podpisati in vrniti.

Drugi načini vročanja (poleg posredne vročitve) so telefonska vročitev, poenostavljena vročitev in vročitev po sodnem izvršitelju.

Telefonska vročitev pomeni, da se vsebina pisanja, ki ga je treba vročiti, po telefonu prebere naslovniku, preden se mu pisanje pošlje po pošti. Za telefonsko vročitev se ne zahteva vročilnica. Šteje se, da je pisanje vročeno, ko je njegova vsebina prebrana.

Pri poenostavljeni vročitvi se pisanje po pošti pošlje na zadnji znani naslov naslovnika, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo, da je bilo pisanje poslano. Za poenostavljeno vročitev se ne zahteva vročilnica. Pisanja se štejejo za vročena dva tedna po pošiljanju, če je bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi. Poenostavljena vročitev se lahko opravi le, če je bil naslovnik obveščen, da se lahko v sodnem ali drugem postopku uporabi poenostavljena vročitev. V praksi to na primer pomeni, da je treba stranki v postopku pisanje z vročilnico vročiti samo enkrat.

Posebna vročitev za pravne osebe: pravnim osebam se lahko pisanja pod določenimi pogoji vročijo tako, da se pošljejo na registrirani naslov družbe, naslednji delovni dan pa se na isti naslov pošlje še obvestilo. Pisanja se štejejo za vročena dva tedna po pošiljanju, če je bilo obvestilo poslano v skladu s predpisi.

Vročitev po sodnem izvršitelju pomeni, da se pisanje vroči osebno po osebi, ki je za to ustrezno pooblaščen, tj. po sodnem izvršitelju ali uslužbencu švedske policije, švedskega tožilstva, sodišča, švedskega izvršilnega organa ali družbe s pooblastili za vročanje.

6 Ali je v civilnih postopkih dovoljeno elektronsko vročanje pisanj (tj. vročanje sodnih ali izvensodnih pisanj s sredstvi elektronske telekomunikacije, kot so elektronska pošta, varna spletna aplikacija, telefaks, SMS itd.)? Če da, za katere vrste postopkov je predviden tak način vročanja? Ali obstajajo omejitve v zvezi z razpoložljivostjo/dostopnostjo takega načina vročanja pisanj glede na to, kdo je naslovnik (pravni strokovnjak, pravna oseba, družba ali drug poslovni subjekt itd.)?

6.1 Katera vrsta elektronskega vročanja v smislu člena 19(1) uredbe o vročanju pisanj je na voljo v tej državi članici, če je treba vročitev opraviti neposredno osebi, ki ima znan naslov za vročanje v drugi državi članici?

V primeru redne vročitve lahko organ pošlje pisanja po elektronski poti osebi, ki ima znan naslov za vročanje v drugi državi članici, v skladu s pogoji iz člena 19(1), točka (b), uredbe o vročanju (glej člen 6a odloka (2008:808) z določbami, ki dopolnjujejo uredbo EU o vročanju). Pogoj za elektronsko vročanje pisanj je torej, da tak način vročanja glede na okoliščine primera ni neustrezen. Če bi bila uporaba elektronske pošte iz kakršnega koli razloga neustrezna, je treba izbrati drugačen način.

6.2 Ali je ta država članica v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj določila dodatne pogoje, pod katerimi bo sprejela elektronsko vročanje po elektronski pošti iz člena 19(1)(b) navedene uredbe? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 19(2) uredbe o vročanju pisanj

Dodatni pogoji niso bili določeni.

7 Nadomestna vročitev

7.1 Ali pravo te države članice dopušča druge načine vročanja, če pisanj ni mogoče vročiti naslovniku (npr. obvestilo na domači naslov, urad sodnega izvršitelja, po pošti ali na oglasni deski)?

Če naslovnika pisanja ni mogoče najti osebno, se lahko pisanja vročijo na naslednje načine.

Vročitev po sodnem izvršitelju z „nadomestno vročitvijo“: pisanje se izroči osebi, ki ni naslovnik vročitve, npr. odrasli član naslovnikovega gospodinjstva ali naslovnikov delodajalec. Vendar mora nadomestni prejemnik vedno soglašati s prejemom pisanja. Na naslovnikov naslov je treba poslati obvestilo, da je bilo pisanje vročeno in kdo ga je sprejel.

Vročitev po sodnemu izvršitelju s „pritrditvijo“: pisanje se pusti v stanovanju naslovnika, na primer v poštnem nabiralniku, ali na drugem ustreznem mestu zunaj stanovanja, na primer tako, da se pritrdi na vrata.

Vročanje z objavo: v tem primeru se da pisanje na voljo pri organu/sodišču, ki je odločilo o vročitvi, hkrati pa se obvestilo o pisanju in njegovi glavni vsebini objavi v švedskem uradnem listu (*Post- och Inrikes Tidningar*) ter, če obstajajo razlogi za to, v lokalnem časopisu. Pisanje se hkrati po pošti pošlje na zadnji znani naslovnikov naslov.

7.2 Kdaj se pri uporabi drugih načinov šteje, da so pisanja vročena?

Pisanja, ki jih je sodni izvršitelj vročil z „nadomestno vročitvijo“, se štejejo vročena, ko so bila izročena naslovniku in je bilo naslovniku poslano obvestilo.

Pisanja, ki jih je sodni izvršitelj vročil s „pritrditvijo“, se štejejo za vročena, ko so bila oddana, kot je opisano v odgovoru na vprašanje 7.1.

Pisanja, ki so bila vročena z objavo, se štejejo za vročena dva tedna po odločitvi o vročitvi na ta način, če so bila pravočasno objavljena in so bili pravočasno sprejeti tudi drugi predpisani ukrepi (v desetih dneh).

7.3 Če je drug način vročanja oddaja pisanja na določeno mesto (npr. na pošto), kako je naslovnik obveščen o taki oddaji?

Če je pisanje obsežno ali kako drugače neprimerno, da se pošlje ali pusti naslovniku, se lahko organ namesto tega odloči pisanje dati za nekaj časa na voljo pri sebi ali na drugem kraju, ki ga izbere. Naslovnika pisanja je treba obvestiti o vsebini te odločitve.

7.4 Kakšne so posledice, če naslovnik zavrne sprejem pisanj? Ali se šteje, da je vročitev pisanj opravljena, če je bil sprejem zavrnjen nezakonito?

Če naslovnik zavrne sprejem pisanja, vročenega po sodnem izvršitelju, se vročitev kljub temu šteje za

opravljeno, če je izvršitelj pisanje pustil na naslovu za vročitev.

8 Vročanje pisanj iz tujine z uporabo poštnih storitev (člen 18 uredbe o vročanju pisanj)

8.1 Če izvajalec poštnih storitev vroči pisanje, poslano iz tujine, naslovniku v tej državi članici v primeru, ko je potrebna vročilnica (člen 18 uredbe o vročanju pisanj), ali mora pisanje vročiti naslovniku osebno ali sme v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk pisanje vročiti drugi osebi na istem naslovu?

Pisanja, vročena po pošti, se lahko pošljejo s priporočeno pošto. Pisanje izroči pošta, poštni poslovni center in delavci poštne dostave. Podpisati ga mora naslovnik ali njegov zastopnik ob predložitvi dokazila o istovetnosti. Uporabnik poštne storitve lahko tudi določi, da je dopustna samo osebna vročitev.

8.2 Kako se v skladu s pravili o dostavljanju poštnih pošiljk v tej državi članici vročijo pisanja iz tujine na podlagi člena 18 uredbe o vročanju pisanj, če pošiljke zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti na naslovu za dostavo niti naslovniku niti kateri koli drugi osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk (če je to v skladu z nacionalnimi pravili o dostavljanju poštnih pošiljk mogoče – glej zgoraj)?

Če pisanja ni mogoče vročiti s priporočeno pošto, ga po pošti ni mogoče vročiti na noben drug način. Namesto tega se lahko uporabijo drugi načini vročanja, kot je na primer vročitev po sodnem izvršitelju.

8.3 Ali obstaja določen rok za dvig pošiljk na pošti, preden se pošljejo nazaj kot nedostavljene? Če da, kako je naslovnik obveščen, da ga na pošti čaka pošiljka?

Naslovniki pisanja, poslanega s priporočeno pošto, so o prispeli pošiljki obveščeni z obvestilom, poslanim na njihov domači naslov, s sporočilom SMS ali elektronsko pošto. Pisanje se običajno hrani na kraju dostave 14 dni od datuma prispetja.

9 Ali obstaja pisno dokazilo o vročitvi pisanja?

Naslovnik pisanja običajno podpiše vročilnico ali pa organ/sodišče sestavi dokument, ki velja kot dokazilo, da je bilo pisanje vročeno po telefonu, z nadomestno vročitvijo ali pritrditvijo.

10 Kaj se zgodi, če gre kaj narobe in naslovnik ne prejme pisanja ali vročitev ni opravljena v skladu s predpisi (npr. pisanje se vroči tretji osebi)? Ali je lahko vročitev pisanja kljub temu veljavna (je na primer mogoče odpraviti kršitve predpisov) ali je treba pisanje ponovno vročiti?

Vsa morebitna dokazila se lahko predložijo v proučitev švedskim sodiščem. Če se lahko dokaže, da se je oseba seznanila s pisanjem, ni pomembno, ali je bilo pisanje vročeno v skladu s predpisi. Zato formalne napake same po sebi ne pomenijo, da je potrebna ponovna vročitev pisanja; odločilno je namreč to, ali je naslovnik prejel pisanje.

Če pa je mogoče dokazati, da naslovnik pisanja ni prejel, ali če niso bila upoštevana pravila o vročanju pisanj, se lahko sodba razveljavi na podlagi tako imenovanih izrednih pravnih sredstev.

11 Če naslovnik zavrne sprejem pisanja na podlagi uporabljenega jezika (člen 12 uredbe o vročanju pisanj) in če sodišče ali organ, ki odloča v sodnem postopku, po preverjanju odloči, da zavrnitev ni bila upravičena, ali

obstaja posebno pravno sredstvo za izpodbijanje te odločbe?

Vsakdo, ki meni, da mu je bilo pisanje nepravilno vročeno, se lahko v okviru pravnomočne sodbe pritoži zoper sklep o vročitvi. Če sodišče višje stopnje ugotovi, da je bilo pisanje *dejansko* vročeno nepravilno, se lahko postopek ponovno začne pred sodiščem nižje stopnje.

12 Ali moram za vročitev pisanja plačati in če da, koliko? Ali obstaja razlika, kadar je treba pisanje vročiti v skladu z nacionalnim pravom in kadar zaprosilo za vročitev izvira iz druge države članice? Glej tudi uradno obvestilo v skladu s členom 15 uredbe o vročanju pisanj v zvezi z vročitvijo pisanja iz druge države članice

Če je za vročanje pisanj odgovoren organ, stroške takega vročanja krije država. To na primer pomeni, da se od tožnika v civilnem postopku ne zahteva, da sodišču povrne sodne stroške vročitve sodnega poziva tožencu.

Posamezniki ali stranke, ki želijo nekomu vročiti pisanje, morajo sami kriti stroške take vročitve. Strošek najema uslužbenca švedske policije kot sodnega izvršitelja znaša 1 000 SEK.

■ Zadnja posodobitev: 19/06/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.